

[Tholstrup.]

nødt til det, og derfor kan vi ganske roligt regne med, at det, kommissionen har foreslået, bliver lov, om ikke i denne omgang, så dog inden der er gået 5—6 år.

Finansministeren (Kampmann): Jeg forstår ikke, at det ærede medlem hr. Tholstrup bliver ved med at snakke om, at jeg skulle have noget som helst imod, at folk kører i bil, at arbejderne skal have lov til at køre i motorkøretøj. Hvor har det ærede medlem det fra? Naturligvis må de det — på ganske samme vilkår som andre. Jeg forstår ikke den argumentation. Men selvfølgelig må man tilpasse sit kørselsbehov efter sine økonomiske evner. Vi har da også udvirket, at der er større økonomiske muligheder i dag, end der har været før — men jeg skal iøvrigt ikke spilde mere tid på det ærede medlem.

Det ærede medlem hr. From søgte begrundelsen for sit standpunkt, at pengene ubeskåret skulle gå ind i vejfonden, i motorkommissionens betænkning. Det ærede medlem kunne ikke lide sådan at stå alene, han ville gerne have hele motorkommissionen bag sig. Men det har det ærede medlem ikke; det ved det ærede medlem godt. Netop med henblik på dette spørgsmål er der særudtalelser. Jeg skal citere for det ærede medlem — det står i motorafgiftskommissionens betænkning I. del, side 28:

„Bang, Palle Christensen, Gersmann, Juul-Olsen, Korst, Nørregaard og Philip ønsker at fremhæve, at både opkrævningen af motorafgifter og finansieringen af vejgiffter bør indpasses som led i statens almindelige økonomiske politik. De anser det imidlertid for at være en praktisk foranstaltning, at provenuet af de i betænkningens II. del foreslåede benzin- og vægtafgifter indgår i vejfonden og derfra fordeles, hvorimod de mener, at omsætningsafgiften efter hele sin karakter bør indgå i statskassen.“

Hvad mener det ærede medlem om det standpunkt?

Der er, indrømmer jeg, eet medlem af kommissionen, professor Philip — som iøvrigt har tiltrådt ovenstående udtalelse — der giver udtryk for, at han er af den principielle opfattelse,

„at motorafgifterne og de offentlige udgifter til vejformål i vore dage spiller så stor en rolle, at det ikke er forsvarligt at udskille dem fra de øvrige offentlige finanser på den måde, som kommissionens flertal ønsker det.“

Hans synspunkt falder iøvrigt nogenlunde sammen med det, som jeg har foreslået. Jeg kan anbefale det ærede medlem hr. Skytte at studere dette nærmere. (*Skytte*: Det har jeg gjort!). Ja, det har jo ikke hjulpet meget — at dømme efter det, det ærede medlem gav udtryk for her fra talerstolen; men det kan jo være, det hjælper efterhånden.

I kommissionen hjalp det ikke på det ærede medlem hr. From, idet han trods en lang og fornuftig redegørelse af professor Philip, hvori denne motiverer sit standpunkt, udtaler, at den såkaldte benzinfemøre må overføres fra statskassen til vejfonden. Det ærede medlem hr. From mente altså dengang, at vejfonden skulle gøres endnu større. Men nu kommer han med det ærede medlem hr. Poul Claussen og — forstår jeg — også med det ærede medlem hr. Skytte i hånden og siger, at fordi vejfonden er steget så stærkt, er de blevet bekymrede; derfor må de foreslå, at alle de penge, der indgår, skal gå til vejformål, og samtidig foreslår de en nedsettelse af motorafgifterne.

Jeg har derefter spurgt de ærede medlemmer, om dette er et nyt standpunkt. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. From for at lægge afstand mellem sit standpunkt og det, der skete under den borgerlige regering, nærmest gav udtryk for, at det var et nyt standpunkt, medens det ærede medlem hr. Poul Claussen mente, at det var underordnet, hvornår man havde indtaget det nye standpunkt. Det er imidlertid ikke helt underordnet. Det, jeg spørger de ærede